

III/13/
UCHWAŁA NR /2010
RADY MIEJSKIEJ W OPALENICY
z dnia 29 grudnia 2010r.

w sprawie Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Opalenica na
lata 2011- 2015.

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz.1591, z 2002r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203, z 2005. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006r. Nr 17, poz. 128, z 2007r. Nr 48, poz. 327 i Nr 173, poz. 1218, z 2008r. Nr 180, poz.1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz.1241 oraz z 2010r. Nr 28 poz.142, i poz.146 i Nr 106, poz. 675), art.10 ust.2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485, z 2006r. Nr 66, poz.469 i Nr 120, poz.826 z 2007r. Nr 7, poz.48 i Nr 82, poz.558, z 2009r.Nr 18, poz. 97 Nr 63, poz.520, Nr 92, poz. 753 i Nr 98, poz.817 oraz z 2010r. Nr 28, poz.146, Nr 143, poz.962, Nr 213, poz. 1396 i Nr 228, poz. 1486) Rada Miejska w Opalenicy uchwala, co następuje:

§ 1 .Uchwala się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Opalenica na lata 2011- 2015 stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2.Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Opalenicy.

§ 3. Uchwala wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 roku.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

Roman Szwechłowicz

UZASADNIENIE

do uchwały Nr III/13/2010r Rady Miejskiej w Opalenicy z dnia 29 grudnia 2010r. w sprawie Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Opalenica na lata 2011- 2015.

Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485 z póź.zm.) stanowi, że „przeciwdziałanie narkomanii realizuje się przez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, gospodarczej, oświatowo-wychowawczej i zdrowotnej.” Przeciwdziałanie narkomanii należy do zadań własnych gminy. Gminny program stanowi część gminnej strategii rozwiązywania problemów społecznych Gminy Opalenica. Realizatorem Programu jest Ośrodek Pomocy Społecznej w Opalenicy.

Uchwalenie Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Opalenica na lata 2011- 2015 jest zasadne dla prawidłowej realizacji zadań z zakresu przeciwdziałania narkomanii na terenie Gminy Opalenica.

BURMISTRZ

dr inż. Roman Małernik

Załącznik
do uchwały nr. 111/13/2010

**Gminny Program Przeciwdziałania
Narkomanii w Gminie Opalenica
na lata 2011-2015**

Opalenica grudzień 2010 rok

Wstęp

- 1. Problem narkomanii w Polsce i środowisku lokalnym.**
- 2. Cel ogólny Programu.**
- 3. Cele szczegółowe.**
- 4. Realizatorzy programu.**
- 5. Zasady finansowania programu.**
- 6. Zasady finansowania zadań.**

Wstęp

Narkotyki i narkomania stwarzają problemy społeczne i cywilizacyjne o zasięgu globalnym. Narkomania jako zjawisko patologiczne zatacza coraz szersze kręgi, a używanie środków odurzających wywołuje negatywne następstwa kryminalne, społeczne, ekonomiczne i zdrowotne. Od początku lat dziewięćdziesiątych obserwujemy w naszym kraju nasilenie rozmiarów problemów związanych z używaniem narkotyków. Szybko rosło rozpowszechnienie eksperymentalnego i okazjonalnego używania substancji nielegalnych wśród młodzieży pojawiły się pierwsze sygnały zainteresowania narkotykami wśród dorosłych, przynajmniej w dużych miastach. Rosły w znacznym tempie wskaźniki narkomanii rozumianej jako regularne używanie narkotyków powodujące poważne problemy. Zwiększała się podaż narkotyków na nielegalnym rynku i w ślad za tym ich dostępność. Wraz ze wzrostem ilościowym następowały zmiany jakościowe. Pojawiły się na szerszą skalę nowe, charakterystyczne dla krajów zachodnich substancje i nowe wzory ich używania. Ostatnie lata przyniosły nie tylko zmianę skali zjawiska, ale również w obrazie narkomana. Do tej pory kojarzył się on z brudnym, zaniedbanym „menelem”. Dziś narkoman to nie tylko człowiek z marginesu, ale też zadbany, przyzwoicie ubrany, traktujący narkotyk jako jeden ze środków do osiągnięcia celu, jakim jest np. kariera zawodowa.

1. Problem narkomanii w Polsce i w środowisku lokalnym

Z analizy danych statystycznych Komendy Głównej Policji wynika, że zjawisko narkomanii jest nadal jednym z poważniejszych negatywnych zjawisk społecznych. Szczególnie narażone na nie są dzieci i młodzież, głównie z powodu lekceważenia problemu i panująca moda na zażywanie substancji odurzających. Dealerzy narkotykowi działają wszędzie tam, gdzie gromadzi się młodzież (np. dyskoteki, kluby, szkoły). Młodzi ludzie mają dość bez troski stosunek do problemu używania narkotyków i zjawiska narkomanii. Nadal jest moda na zażywanie substancji uzależniających, traktowanych jako element zabawy, relaksu, rozrywki, pomocy w nauce, wspomaganie przeżyć i doznań. Zażywanie narkotyków jest również dla dziecka formą sprzeciwienia się rodzicom, chęcią zwrócenia na siebie uwagi. Młodzież nie zdaje sobie sprawy z wartości tego, co tracą w następstwie uzależnienia tj. rodziny, przyjaciół, miłości.

Do przyczyn dla których młodzież , a nawet dzieci sięgają po narkotyki to:

- chęć zaimponowania w grupie rówieśniczej, lęk przed odstaniem od innych, imprezy. Inna grupa branie tłumaczy pomocą w nauce, ucieczką od problemów, chęcią szukania zrozumienia i budowania sobie świata iluzji, w którym młody człowiek dobrze się czuje (odreagowanie na problemy w domu, szkole, grupie). Zaczyna się od zwykłej ciekawości i stopniowo przechodzi się do uzależnienia (bez różnicy na rodzaj narkotyków – miękkie, twarde – każdy narkotyk uzależnia, różnica jest tylko w czasie uzależnienia),
- bardzo łatwa dostępność narkotyków (szkoła – w zasadzie w każdej szkole bez większego problemu można kupić narkotyki. Diler to już nie osoba z zewnątrz ale poszczególni uczniowie, którzy biorąc zachęcają innych, pierwsze działki rozdają za darmo później dopiero sprzedaż; dyskoteka – spory procent bawiących się w okolicznych dyskotekach to uczniowie ostatnich klas gimnazjum i pierwszych klas szkół średnich, tam są stałe osoby od których zawsze można kupić narkotyki),
- niskie ceny (pierwsze działki, próbki – gratis, natomiast później ceny uzależnione są od rodzajów narkotyków – od kilku zł za tabletki, marihuanę do kilkunastu za amfetaminę),
- ciekawość młodych ludzi, pewna moda, trend dzisiejszych czasów.

Wyniki badań szkolnych na temat alkoholu i innych używek z 2007 roku „European School Survey Project on Alcohol and Drugs” (ESPAD) wskazują na to, że pojawiły się pozytywne

tendencje, jednakże substancje psychoaktywne stanowią nadal zagrożenie dla młodzieży w Polsce. Większość wskaźników jest wyższa w przypadku substancji legalnych niż nielegalnych. Do takich można zaliczyć pojawiające się w sklepach tzw. „dopalacze”. Reklamowane są jako „środki poprawiające nastrój lub koncentrację”, w praktyce to środki o działaniu podobnym do amfetaminy czy LSD. Jednym ze składników dopalaczy jest benzylopipezyna (BZP), powodująca odurzenie i pobudzenie, które może skończyć się nawet zapaścią. Wszelkiego rodzaju dopalacze zmieniają naturalną funkcję organizmu, który w pewnym momencie czuje się „zwolniony” z określonego działania. Zainteresowanie produktami jest bardzo duże i stale rośnie wśród młodzieży jak i u dorosłych. Z tego względu znowelizowano ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii mającą na celu między innymi wyeliminowanie BZP.

Według badań ESPAD z 2007 roku chęć spróbowania potwierdziło 23% badanych uczniów z trzecich klas gimnazjów oraz 33% uczniów z drugich klas szkół ponadgimnazjalnych.

W podobny sposób jak znajomość nazw środków psychoaktywnych innych niż alkohol i tytoń zbadano ich używanie w czasie całego życia. Badanym przedstawiono w ankiecie listę środków z prośbą o zaznaczenie tych, których kiedykolwiek używali. Dane pokazują, że wśród uczniów klas młodszych na pierwszym miejscu pod względem rozpowszechnienia eksperymentowania znajdują się marihuana i haszysz (15,7%) a na drugim leki uspokajające i nasenne bez przepisu lekarza (15,8%). Wśród uczniów klas starszych na pierwszym miejscu również znajdują się marihuana i haszysz (27,9%). Leki uspokajające i nasenne przyjmowane bez zalecenia lekarza także ułożyły się na drugim miejscu (19,0%). Wśród gimnazjalistów na trzecim miejscu znalazły się substancje wziewne (8,2%), a na czwartym amfetamina (3,8%). W starszej grupie badanych na trzecim miejscu znajduje się amfetamina 7,8%, a na czwartym substancje wziewne (6,8%). Wśród gimnazjalistów dwuprocentowe rozpowszechnienie osiągnęły jeszcze ecstasy (2,5%), grzyby halucynogenne (2,0%) oraz sterydy anaboliczne (2,1%). Wśród starszych uczniów analogiczna lista środków, których używało kiedykolwiek w życiu co najmniej 2% badanych, jest szersza i obejmuje LSD (2,7%), kokaina (2,5%), grzyby halucynogenne (2,9%), sterydy anaboliczne (3,5%). W przypadku większości substancji wyższe rozpowszechnienie eksperymentowania odnotować trzeba wśród starszej młodzieży niż w młodszej grupie. Tylko do doświadczeń z substancjami wziewnymi częściej przyznaje się młodzież ze szkół gimnazjalnych.

Za wskaźnik aktualnego używania substancji przyjmuje się zwykle używanie substancji w czasie ostatnich 12 miesięcy przed badaniem. Dane pokazują, że najpopularniejszą substancją na poziomie aktualnego używania są:

- przetwory konopi w klasach trzecich gimnazjów używa tego środka 10,9% uczniów, w klasach drugich szkół ponadgimnazjalnych – 17,4%.
- leki uspokajające i nasenne przyjmowane bez przepisu lekarza (gimnazjaliści – 7,1%, uczniowie szkół ponadgimnazjalnych – 9,0%).
- substancje wziewne (3,5%), a w starszej grupie amfetamina używana przez 4,4% badanych.

Z uwagi na fakt, iż najbardziej podatni na używanie środków psychoaktywnych są ludzie młodzi, najlepszym sposobem zapobiegania tym problemom jest zapewnienie młodzieży właściwych perspektyw. Najskuteczniejszymi strategiami profilaktycznymi są strategie angażujące szkołę i rodzinę. Profilaktyka przynosi najlepsze efekty wtedy, gdy współpracują rodzina, szkoła i całe społeczeństwo. Kluczową rolę w zapobieganiu i leczeniu problemów wynikających z alkoholizmu i narkomanii młodzieży odgrywa zrozumienie i uwzględnienie wpływu grupy rówieśniczej.

Młodzież coraz więcej wie o negatywnym wpływie narkotyków na zdrowie jednak przekonana jest, że może próbować kilka razy i na tym skończyć. Praktyka wykazuje, że dla wielu jest to ponad ich siły. Młodzi ludzie najczęściej nie są przygotowani do rozwiązywania problemów życia codziennego np. relacje z rówieśnikami, z rodzicami, problemy w nauce itp. Sięgają wtedy po środki, które mają im pomóc w rozwiązaniu problemu, nie zdając sobie jednak sprawy z tego, że na jednej próbie się nie kończy. Z tego względu programy edukacyjne powinny uczyć zachowań asertywnych, umiejętności mówienia NIE w sytuacji kiedy jest presja środowiska rówieśniczego. Poza programami kierowanymi do młodzieży ważnymi działaniami powinny są programy skierowane do rodziców mające na celu budowanie lepszych relacji między rodzicem a dzieckiem, ponieważ im lepszy jest kontakt z dzieckiem, tym łatwiej ustrzec je przed narkotykami.

Istotą działań profilaktycznych jest przeciwdziałanie zagrożeniom, których wystąpienie lub spotęgowanie w przyszłości wydaje się wysoce prawdopodobne. Powszechnie uważa się, że skuteczna profilaktyka jest optymalnym sposobem hamowania rozwoju lub ograniczania skali zjawisk uznanych za niekorzystne i dolegliwe społecznie. Z tego względu jest znacznie bardziej opłacalna niż kosztowne działania naprawcze konieczne w sytuacji, gdy zaskakująco wzrasta skala wcześniej nie dostrzeganych lub bagatelizowanych niepożądanych zjawisk. Narkotyki biorą dziś dzieci z rodzin biednych i bogatych, rozbitych i pełnych, z małych miasteczek i z dużych miast. Błędym poglądem jest więc stwierdzenie, że narkomania dotyka tylko ludzi z tzw. marginesu społecznego. Coraz więcej dzieci z tzw. „dobrych domów” sięga po używki.

Podstawą prawną w Polsce do działań w tym zakresie jest ustawa z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii. Cytowany akt prawny wskazuje zadania związane z przeciwdziałaniem narkomanii, które należą do zadań własnych gmin, wskazuje również zadania jakie mają być realizowane z uwzględnieniem potrzeb lokalnych. W tym obszarze ustawa łączy się z zapisami ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Ustawa zabezpiecza też środki finansowe na realizację programu, które pochodzą z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

Kluczowym aktem prawnym, na podstawie, którego prowadzi się realizację działań na szczeblu lokalnym jest Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii.

W przedstawionym materiale wykorzystano:

- Ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii,
- Krajowy Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2006 –2010,
- Wojewódzki Program Przeciwdziałania Narkomanii dla Województwa Wielkopolskiego na lata 2006-2009,
- Ustawę o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi,
- Ustawę o pomocy społecznej,
- Ustawę o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie,
- Raport z ogólnopolskich badań ankietowych zrealizowany w 2007 roku w ramach „Europejskiego Badania w Szkołach na temat Używania Alkohol i Narkotyków”- ESPAD.

Dla właściwego ukierunkowania podejmowanych działań istotne jest przedstawienie problemów narkotykowych oraz zasobów umożliwiających prowadzenie działalności profilaktycznej.

W marcu 2007 roku został przeprowadzony raport z realizacji badań ankietowych wśród młodzieży i osób dorosłych w Gminie Opalenica przez firmę „Promocja Zdrowia i Profilaktyki” w zakresie problemów społecznych młodzieży i dorosłych w Gminie Opalenica. Badaniem objęto 500 osób, w tym 300 osób stanowiła młodzież od 12 do 18 roku życia oraz 200 osób to dorośli.

Badania wykazały, iż problemem jest wczesna inicjacja w eksperymentowaniu z używkami:

- 7-8 lat – alkohol,
- 11-14 lat – leki uspokajające lub nasenne,
- 14-15 lat – marihuana + alkohol z tabletkami

Kolejny problemem jest powszechność zjawiska, o czym świadczy fakt kontaktu z osobami używającymi narkotyków i innych substancji psychoaktywnych. Natomiast wśród 39 badanych do używania środków odurzających w ciągu ostatnich 12 miesięcy przyznało się :

- 9 osób – leki uspokajające,
- 1 osoba - heroina,
- 1 osoba - -alkohol + tabletki,
- 1 osoba – igła

Ankietowana młodzież ocenia, iż w grupie rówieśniczej najczęściej używane są:

- Papierosy,
- Alkohol,
- Marihuana,
- Sterydy,
- Leki uspokajające,
- Amfetamina,
- Środki wziewne.

Problem stanowi także dostępność, o czym świadczy fakt, iż:

1. W ciągu ostatnich 12 miesięcy ankietowanym proponowano różne środki psychoaktywne,
2. Ankietowani oceniają jako dość łatwe do zdobycia następujące środki: alkohol, leki nasenne i uspokajające, kleje, sterydy, marihuana.

Badani wskazali, iż możliwość dokonania zakupu marihuany i haszyszu istnieje: na dyskoteci, w szkole, u dilerów w mieszkaniu, na ulicy, w parku.

Potwierdzeniem występujących problemów w naszej gminie są informacje z Komisariatu Policji w Opalenicy, które wskazują, iż w 2010 roku przeprowadzono 2 postępowania w związku z posiadaniem środków odurzających oraz odnotowano 4 zatrzymanych pod wpływem środków odurzających. Dane z dnia 15 grudnia 2010r.

Przedstawione informacje wskazują, że problem używania środków psychoaktywnych ma charakter ogólnokrajowy i obejmuje małe i duże gminy. W Gminie Opalenica według przedstawionych danych problem z narkotykami jest niewielki lecz występuje co obliguje do prowadzenia działań profilaktycznych w zakresie problemu narkomanii.

2 CELE OGÓLNE :

1. *Zapobieganie rozwojowi używania środków psychoaktywnych oraz uzależnienia od narkotyków.*
2. *Zmniejszenie rozmiaru problemów aktualnie występujących.*

Podstawowymi warunkami do realizacji tych działań jest:

- prowadzenie szerokiej profilaktyki wśród dzieci i młodzieży oraz rodziców,
- rozpowszechnianie programów informacyjnych i psychoedukacyjnych dla różnych grup społecznych.

3. CELE SZCZEGÓŁOWE PROGRAMU

„Prowadzenie działań związanych z profilaktyką i przeciwdziałaniem narkomanii oraz integracji społecznej osób uzależnionych od narkotyków należy do zadań własnych gmin w większości zadania te obejmują”.

CEL SZCZEGÓŁOWY NRI

Zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem.

SPOSÓB REALIZACJI:

- Porady informacyjne i terapeutyczne dla mieszkańców Gminy Opalenica.
- Realizacja programów dla osób uzależnionych od narkotyków i ich rodzin.
- Porady informacyjne dla osób uzależnionych od narkotyków.
- Prowadzenie Punktu Informacyjno-Konsultacyjnego.

Wskaźniki:

- ilość porad
- ilość osób uczestniczących w programach
- ilość osób, którym udzielono informacji

CEL SZCZEGÓŁOWY NR II

Udzielanie rodzinom, w których występuje problem narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej.

SPOSÓB REALIZACJI:

- Porady prawne dla członków rodzin.
- Udzielanie wsparcia i motywowanie do podjęcia leczenia.

Wskaźniki:

- ilość porad
- ilość osób, z którymi przeprowadzono rozmowy motywujące

CEL SZCZEGÓŁOWY NR III

Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności skierowanej do dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo – rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo – wychowawczych i socjoterapeutycznych.

SPOSÓB REALIZACJI:

- Udzielanie pomocy dzieciom zagrożonym narkotykami w świetlicach środowiskowych z elementami socjoterapii.
- Kontynuowanie programów edukacyjnych w zakresie problemów z narkotykami dla rodziców, dzieci uczęszczających do szkół podstawowych i gimnazjów.
- Realizacja programów w zakresie profilaktyki szkolnej .
- Realizacja pozalekcyjnych programów profilaktycznych integralnych z zajęciami sportowymi
- Realizacja programów dla osób uzależnionych i ich rodzin.
- Wspieranie programów profilaktycznych „uczących mówić nie biorę”.

Wskaźniki:

- ilość dzieci objętych pomocą w świetlicach
- ilość osób korzystających z usług ww. podmiotów

CEL SZCZEGÓŁOWY NR IV

Wspomaganie działalności instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii.

SPOSÓB REALIZACJI:

- Współpraca z organizacjami pozarządowymi, kościołami, związkami wyznaniowymi oraz osobami fizycznymi z zakresu zapobiegania narkomanii o charakterze profesjonalnym.
- Wspomaganie organizacyjne grup pomocowych.

Wskaźniki:

- liczba i jakość działań podejmowanych przez instytucje i organizacje pozarządowe służące przeciwdziałaniu narkomanii,
- liczba przeszkolonych funkcjonariuszy policji, nauczycieli, psychologów, pedagogów, pracowników socjalnych i innych grup zawodowych w zakresie przemocy domowej i szkolnej oraz w zakresie przeciwdziałania narkomanii.

CEL SZCZEGÓŁOWY NR V

Pomoc społeczna osobom uzależnionym i rodzinom dotkniętym ubóstwem i wykluczeniem społecznym integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

SPOSÓB REALIZACJI;

- Udzielanie pomocy wynikający z ustawy o pomocy społecznej.
- Udzielanie schronienia.
- Udzielanie pomocy dzieciom z rodzin z problemem narkotykowym.

Wskaźniki:

- ilość osób objętych pomocą społeczną
- ilość osób, którym udzielono schronienie
- ilość dzieci z rodzin z problemem narkotykowym ,którym udzielono schronienia

Powyższe zadania będą realizowane poprzez :

- zwiększenie zaangażowania społeczności lokalnych w zapobieganiu używaniu środków psychoaktywnych,
- wspieranie szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych w rozwijaniu działań profilaktycznych, w szczególności obejmujących diagnozę problemu używania narkotyków i realizację adekwatnego do potrzeb programu profilaktycznego,
- dofinansowanie programów profilaktycznych w zakresie organizacji czasu wolnego dzieci i młodzieży , programów stanowiących alternatywę wobec używania narkotyków,
- dofinansowanie pozaszkolnych programów profilaktycznych adresowanych do dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem oraz ich rodziców,
- dofinansowanie szkoleń uwzględniających nowoczesne podejście do profilaktyki używania substancji psychoaktywnych w szczególności dla pedagogów, nauczycieli, wychowawców świetlic środowiskowych z elementami socjoterapii,
- dofinansowanie pozalekcyjnych zajęć sportowych jako element programów psychoprofilaktycznych,
- prowadzenie programów edukacyjnych, organizowanie konkursów, wystaw,
- propagowanie zachowań prozdrowotnych dla dzieci i młodzieży,
- podniesienie poziomu wiedzy społeczeństwa na temat problemów związanych z używaniem środków psychoaktywnych i możliwości zapobiegania zjawisku,
- rozpowszechnianie materiałów informacyjno - edukacyjnych z zakresu promocji zdrowia i profilaktyki uzależnień,
- prowadzenie kampanii edukacyjnych uwzględniających problematykę narkomanii, adresowanych do określonych grup docelowych,
- informowanie o placówkach prowadzących działalność profilaktyczną, leczniczą i rehabilitacyjną, współpraca z organizacjami służącymi rozwiązywaniu problemów narkomanii,
- współpraca z organizacjami służącymi rozwiązywaniu problemów narkomanii.

4. Realizatorzy Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii.

1. Ośrodek Pomocy Społecznej w Opalenicy,
2. Gmina Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Opalenicy
3. Inne podmioty np. osoby fizyczne, osoby prawne, podmioty nie posiadające osobowości prawnej, które realizują zadania wynikające z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz organizacje pozarządowe, którym zlecane są zadania gminnego programu przeciwdziałania narkomanii.

5. Źródła i zasady finansowania gminnego programu przeciwdziałania narkomanii.

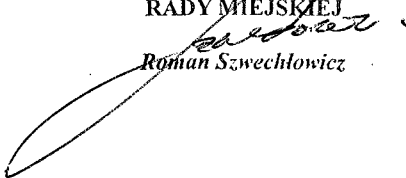
1. Źródłem finansowania zadań gminnego programu przeciwdziałania narkomanii są środki finansowe budżetu gminy pochodzące z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.
2. Na cele Programu mogą być pozyskiwane środki w ramach darowizn, zapisów i innych wpływów od osób prawnych i fizycznych.
3. Zadania Programu mogą być zlecane instytucjom i organizacjom zajmującym się profilaktyką i rozwiązywaniem problemów uzależnień oraz współrealizowane przez wolontariat.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
Roman Szwechłowicz
Roman Szwechłowicz

Załącznik
do Gminnego Programu
Przeciwdziałania Narkomanii

**Preliminarz kosztów
do Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na terenie Gminy Opalenica
na lata 2011-2015**

Lp.	ZADANIE	REALIZATOR	PRZEWIDYWANY KOSZT REALIZACJI
1	Zakup programów profilaktycznych	osoby uprawnione do realizowania programów profilaktycznych	3 000,00zł
2	Zakup materiałów i wyposażenia		500,00zł

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

Roman Szwechłowicz